

гострі питання в різних сферах життєдіяльності громади і все активніше надають пропозиції щодо покращання якості життя.

Література:

1. Кириленко О., Чайковська І. Перспективи запровадження бюджету участі в Україні на основі зарубіжного досвіду. *Вісник ТНЕУ*. 2015. №2. С. 86 – 100.
2. Громадський бюджет. URL: <https://tmrada.gov.ua/byudget-ternopolya/gromadskiy-byudget/> (дата звернення 01.11.2019).

Грижак Володимир Романович

студент 2 курсу ОС «магістр» факультету фінансів та обліку, ТНЕУ
Науковий керівник – к.е.н., доцент Карпишин Н. І.

ПОДАТОК НА ДОХОДИ ФІЗИЧНИХ ОСІБ У ФОРМУВАННІ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ УКРАЇНИ

Місцеві бюджети є основою фінансового забезпечення суспільних потреб як окремих територіальних громад, так і регіону в цілому. За допомогою місцевих бюджетів вирішуються надзвичайно важливі питання соціального і економічного розвитку. Тому дослідження теорії і практики наповнення місцевих бюджетів і особливо за рахунок податкових надходжень, є актуальним і необхідним в контексті підвищення ефективності діяльності інститутів місцевого самоврядування.

Одним із найбільших бюджетоутворюючих податків місцевих бюджетів є податок на доходи фізичних осіб (ПДФО). Згідно бюджетного законодавства, ПДФО зараховується до місцевих бюджетів України в розмірі 75% за таким розподілом: 60% - в бюджети міст обласного значення, бюджети ОТГ і районні бюджети і 15% - в обласні бюджети і лише 25% ПДФО надходить до державного бюджету [1].

Головною функцією податку на доходи фізичних осіб є фіскальна, яка проявляється у формуванні дохідної частини місцевих бюджетів. В основу реалізації фіскальної функції покладено принцип фіскальної ефективності, до ключових характеристик якого слід віднести: достатність доходів, мінімізація видатків на адміністрування; запобігання ухиленню від сплати, еластичність податкового механізму; рівномірний розподіл між різними соціальними групами платників.

Соціально-регулююча роль податку на доходи фізичних осіб полягає в тому, що він ставить рівень оподаткування в пряму залежність від обсягу доходу платників, за умови, що в країні використовується прогресивна шкала оподаткування. За допомогою прогресивних ставок і пільг в оподаткуванні можна зменшувати податковий тягар для малозабезпечених верств населення і посилювати для осіб із високими доходами. Послаблення соціальної функції оподаткування доходів є одним із основних дестабілізуючих факторів вітчизняної податкової системи [2, с. 91]

Сучасна система справляння ПДФО недосконала через те, що вона є соціально несправедливою по відношенню до платників. Зокрема, встановлення єдиної ставки на рівні 18% створює ситуацію, за якої частина населення з мінімальним чи середнім рівнями доходів, для яких основним, а часто і єдиним доходом є заробітна плата, сплачують значно більший обсяг податків у структурі власних витрат, ніж заможні верстви населення. Тому для вирішення цієї проблеми слід запровадити прогресивну шкалу оподаткування доходів громадян, в якій буде нульова ставка оподаткування громадян із мінімальним рівнем доходів. Також потрібно розширити базу оподаткування ПДФО за рахунок запровадження податку на розкіш, тобто оподаткування ювелірних виробів, виробів із хутра, картин та ін. ПДФО має бути не лише фіскальним інструментом, а й засобом підвищення суспільного добробуту, що діє на користь самих платників податку.

Останніми роками намітилася тенденція до збільшення надходжень від ПДФО до місцевих бюджетів, що зумовлено децентралізацією влади і змінами в бюджетному законодавстві та підвищенням рівня мінімальної заробітної плати в країні. Так, у 2018 р. ПДФО, який надходив до місцевих бюджетів України, зріс у 2,5 рази порівняно з 2015 р. і становив 138,2 млрд. грн. Податок на доходи фізичних осіб займає лівову частку у податкових надходженнях місцевих бюджетів, зокрема, у 2018 році він становив майже 94% в структурі усіх податків місцевих бюджетів України [3]. Зважаючи на це, органи місцевого самоврядування зацікавлені в зростанні надходжень ПДФО та пошуку шляхів підвищення ефективності його справляння в місцеві бюджети.

Література:

1. Бюджетний кодекс України від 08.07.2010 р. № 2456-VI (із змінами та доповненнями). URL: <http://zakon1.rada.gov.ua> (дата звернення 04.11.2019).
2. Коцан Л. М. Соціально-регулююча роль оподаткування доходів. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. Випуск 22. Частина 2. 2017. С. 88 – 91.
3. Звіти про виконання місцевих бюджетів Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя за 2015-2018 рр. URL: <https://www.treasury.gov.ua/ua/file-storage/vikonannya-derzhavnogo-byudzhetu> (дата звернення 04.11.2019).

Гринчишин Віктор Ігорович

студент 3 курсу факультету фінансів та обліку, ТНЕУ
Науковий керівник – к.е.н., доцент Коломийчук Н.М.

ХАРАКТЕРИСТИКА ВИДАТКІВ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ НА ОХОРОНУ ЗДОРОВ'Я

Місцеві бюджети сформувалися разом з виникненням органів місцевого самоврядування. Вони є у федеральних і унітарних державах. Значний вплив на функціонування місцевих бюджетів має державний устрій та національні особливості організації місцевого самоврядування.

Місцеві бюджети – це фонди грошових коштів, призначені для реалізації завдань і функцій, покладених на органи самоврядування. За рахунок фондів грошових коштів місцевих бюджетів — складової бюджетної системи держави і фінансової бази діяльності органів самоврядування – забезпечується фінансування заходів економічного і соціального розвитку на відповідній території [1].

В умовах побудови правової та демократичної держави з соціально-орієнтованою ринковою економікою актуалізуються питання забезпечення реалізації конституційного права людини на охорону здоров'я. Провідну роль у підвищенні доступності та якості надання медичних послуг населенню, гарантованих державою, відіграють бюджетні кошти як основне джерело фінансових ресурсів галузі охорони здоров'я. Адже, як наголошує відомий український науковець, економіст С.І. Юрій про те, що незадовільний стан фінансування охорони здоров'я призвів до найжахливішого наслідку сучасного становища в Україні –